

Ludwig Lazarus Zamenhof,

La espero

En la mondon venis nova sento,
tra la mondo iras forta voko;
Per flugiloj de facila vento nun de loko flugu ĝi al loko.

Ne al glavo sangon soifanta ĝi la homan tiras familion;
Al la mond' eterne militanta ĝi promesas sanktan harmonion.

Sub la sankta signo de l' espero kolektiĝas pacaj batalantoj,
Kaj rapide kreskas la afero per laboro de la esperantoj.

Forte staras muroj de miljaroj inter la popoloj dividitaj;
Sed dissaltos la obstinaj baroj,
per la sankta amo disbatitaj.

Sur neŭtrala lingva fundamento, komprenante unu la alian,
La popoloj faros en konsento unu grandan rondon familian.

...

Ludwig Lazarus Zamenhof,

Надежда

tradukita de Kogan

Новым чувством мир обогатился,
Зов могучий уж везде гремит.
Вихрем легким пусть же прокатится
Этот зов - и землю оживит.

Не мечом кровавым потрясая
За собой влечет он род людской.
Мир от распри вековой спасая
Он сулит гармонию, покой.

Под надежды знаменем священным
Собрались мирные борцы.
Подвиг свой успехом несравненным
Увенчают счастья творцы.

Стены вековой вражды воздвигнув
Захлебнуться мир готов в крови.
Но преграды рухнут, распри сгинут
Под могучим натиском любви.

Овладевши речью всем понятной
Люди руки дружески сплетут.
В круг один семейный, необъятный
Все народы радостно войдут.

...

Ludwig Lazarus Zamenhof,

Nadzieja

tradukita de Leopold Blumental

Nowych uczuć trysnęłaś krynico,
Idzie światem potężne wołanie;
Niech je wiatry za skrzydła pochwycą,
Niech rozniosą po życiowym łańcie!

Głos się rozszedł, wzywa ludzkie rzesze
Nie do mieczy, nie do krwawej burzy,
On nadzieję świętą w sercach krzesze,
Ludziom - wrogom wieczny pokój wróży.

Pod sztandarem tej świętej nadziei
Pokoju się kupią szermierze...
Szybko rośnie moc drogiej idei,
Dzięki pracy i niezłomnej wierze.

Trwałe mury dzieliły narody,
Między nimi stały lat tysiące.
Ale padną odporne przegrody,
Gdy uderzą w nie serca gorące.

Na osnowie jednej wspólnej mowy
Ludy myślą napełnią się Bożą,
W zrozumieniu i w zgodzie świat nowy,
Jedną wielką rodzinę utworzą.

...

Nia diligenta kolegaro
en laboro paca ne laciĝos,
Ĝis la bela sonĝo de l' ho-
maro
por eterna ben' efektiviĝos.

Мирный путь усердно
продолжая
Подвиг свой, друзья, мы
завершим -
Дивную мечту земного рая
Для семьи людской
осуществим.

Więc szermierze wytrwają w jed-
ności,
Wielkim trudem się swoim nie
zmęczą,
Póki piękne marzenie ludzkości
Nie zabłyśnie nam wieczystą
tęczą.

*Verkinto de tiu ĉi Esperan-
ta poemo estas LUDWIG LA-
ZARUS ZAMENHOF (Ludovi-
ko Lazaro Zamenhofo, *1859-
12-15 – †1917-04-14).*

*Traduko de la Esperanta poemo “La
espero” de LUDWIG LAZARUS ZA-
MENHOF (Ludoviko Lazaro Zamen-
hofo, *1859-12-15 – †1917-04-14)
en la Rusan de Коган.*

*Traduko de la Esperanta poemo “La
espero” de LUDWIG LAZARUS ZA-
MENHOF (Ludoviko Lazaro Zamen-
hofo, *1859-12-15 – †1917-04-14) en
la Polan de LEOPOLD BLUMENTAL
(Leo Belmont, *1865-03-08 – †1941-
10-19).*

Arg-377-742 (2006-12-28
23:25:19)

Arg-377-892 (2008-04-01
17:01:27)

Arg-377-744 (2007-01-05 09:02:27)

*Prenita el la retejo [http:
//miresperanto.narod.ru/
tradukoj/zamenhof.htm](http://miresperanto.narod.ru/tradukoj/zamenhof.htm).*

*Tiun ĉi tradukon de la origina
Esperant-lingva poemo “La Espe-
ro” mi (Manfred Retzlaff) trovis
en la interreta enciklopedio “Viki-
pedio”, en [http://pl.wikipedia.
org/wiki/La_Espero](http://pl.wikipedia.org/wiki/La_Espero).*